

عنوان مقاله:

فانتزی ادراکی در اثر داستانی «آلیس در سرزمین عجایب» از دیدگاه معماری منظر

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی فناوری های نوین در مهندسی معماری، عمران و شهرسازی ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

شهرلا آل طه - دانشجوی دکتری تخصصی معماری منظر، معماری، واحد بین المللی ارس، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

سحر طوفان - دانشیار، گروه معماری، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

داستان آلیس در سرزمین عجایب (۱۸۶۵) عنوانی آشنا در زمینه ادبیات می باشد. اثری ماندگار از لوییس کارول که در ظاهر، سفر کودکانه آلیس به دنبال خرگوشی سفید است که جلیقه بر تن دارد و با ساعتی در دست نگران قرار ملاقات دیر شده اش می دود. داستان تماما تصادفی شروع می شود و با تمایل کودکانه شخصیت اصلی داستان (آلیس) برای گذر از دری کوچک و وارد شدن به باغی پر از گل ادامه پیدا می کند. آرزو های به دور از واقعیتی که به وقوع می پیوندد و موجودات غیر واقعی و عجیبی که در آن سرزمین وجود دارند، ادبیات فانتزی داستان را مصور می کنند و مفهومی عمیق را در قالب داستانی به ظاهر کودکانه بیان می کنند. این داستان از انگشت شمار داستان هایی است که آوازه ای جهانی پیدا کرده است و اثر بسیار عمیق بر ادبیات اروپا و آمریکا گذاشته است. در این مقاله سعی شده است به روش توصیفی - تحلیلی فضاها و مکان های داستان مورد نقد و بررسی قرار گیرد و از نظر محتوای فضایی و ارتباط معماری و ادبیات بررسی شود. نتایج نشان می دهد که آلیس دارای شخصیتی ایستا و نمادین می باشد و با توجه به اینکه معماری در ادبیات و ادبیات در معماری جاری می باشد در واقع می توان گفت خلق فضاها و مکان ها و مناظر در کتاب آلیس در سرزمین عجایب رابطه بین معماری و اثر ادبی و داستان را نشان میدهد که هر دو ساخت یک جهان هستند ولی با دو ابزار متفاوت، یکی خاک و سنگ و خشت و دیگری با واژه ها و کلمات معماری، فضا و مکان و منظر در هر اثر ادبی و داستان و رمان کلید درک ما از جهان و دینای اطراف می باشد.

کلمات کلیدی:

فضا و مکان، مقیاس، فانتزی، ادبیات و معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1661386>

